

Ποταροί. Σίλαρις, χύνεται εἰς τὸν Παισανὸν κόλπου, καὶ χωρίζει τὴν Λευκανίαν ἀπὸ τὴν Καμπανίαν. Λάος χωρίζει τὴν Λευκανίαν ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Βρεττίων. Σύβαρις, ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς χωρίζει τὴν Λευκανίαν ἀπὸ τὴν Βρεττίαν, καὶ χύνεται εἰς τὸν Ταραντικὸν κόλπου· ώπαύτως καὶ ὁ Βραδανὸς, ὃς τις χωρίζει τὴν Λευκανίαν ἀπὸ τὴν Καλαβρίαν.

Πόλεις. Ησπειρονία, η Ποσειδωνία, πάλαι ποτε ἀκμάσασα πόλις, τῆς ἀποιας εὑρέθησαν ἐκ τοῦ 1755 λαμπρὰ ἐρείπια· εἰδὼν συντελεσθεῖσαν διὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ αἱ τριανταφυλλιαι. Σύβαρις, ἡ ἐπειτα Θούριοι, καὶ τελευταῖον Κόπιαι, μεταξὺ τῶν ποταμῶν Συβάριδος καὶ Κράθιδος, ὅτο ἵσχυρὰ πόλις εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Ἡ ήδυπάθεια ηράνισε τοὺς κατοίκους τῆς.

ζ. Βρεττία.

"Ορια. Ἡ χίρα τῶν Βρεττίων ἀπετέλει τὴν μεσημβρινὴν χεισίνην τῆς Ιταλίας, καὶ ὅτο χωρισμένη ἀπὸ τὴν ἄλλην Ιταλίαν διὰ τῶν ποταμῶν Λάου καὶ Συβάριδος· τύρανοράζεται Καλαβρία.

Ποταροί. Μέταυρος, Σύβαρις (Cochile), Λάος (Laino), Αχέρων, ἔρρεε πλησίου τῆς Ηανδοσίας.

"Ορη καὶ ἀκρωτήρια. Ἡ ἀκλειστὸν ἀκρωτήριον, ἡ νοτιωτάτη ἔκρη τῆς Ιταλίας. Σκύλλαιον, εἰς τὸν πορθμόν. Ζεφύριον, πλησίου τῶν Λοκρῶν. Ιαπύγιον, Λαχίνιον.

Διαίρεσις. Τὰ Απέννινα ἐδιαιροῦνταν χώραν εἰς δύο μέρη. Διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι ἐδιαιροῦντο εἰς Κιτμοντάνους καὶ Τρανσμοντάνους.

Πόλεις καὶ θάλασσαι. Οὐϊβῶνα Οὐαλεν-

τία, αξιολογου φρουρίου. Σκυλλαῖον, εἰς τὸ ὄμώνυμον ἀκρωτήριον. Πήγιον, παλαιὰ καὶ αξιοθέατος πόλις. Δοκροὶ Επιζεφύριοι, ὅπου ἔζη ὁ Ζάλευκος, πόλις περίφημος μὲν ναὸν τῆς Ηερσεφόνης. Σκυλλήτιον τὸ αὐτὸ ἔπειτα ὄνομα-
σθὲν Σκυλλάχιον, εἰς κῦλπον ἐπώνυμόν της. Κρότων,
ισχυρὰ πόλις, πατρὶς τοῦ ἀνδρείου ἀθλητοῦ Μίλωνος. Εἰς τὸ
μέσον τῆς χώρας εὑρίσκοντο. Πανδοσία (Anglona), Κων-
σεντία (Cosenza), η μητρόπολις τῶν Βρεττίων. Πετηλία
(Strongoli) φρουρίου, ἐπροσάτευσεν ἐαυτὴν ἀπὸ τὸν Ἀνίβαν
ἐπιμονώτατα.

η'. Α π ο υ λ ί α.

"Ορια. Η Ἀπουλία κατὰ πλατυτέραν ἔννοιαν πε-
ριελάμβανεν ὅλην τὴν μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Φρέντου καὶ τοῦ
ἀκρωτηρίου Ἰαπυγίου χώραν, ἥγουν Δαυνίαν, Πευκετίαν,
Ιαπυγίαν· ἀλλ' οἱ Ῥωμαῖοι μένον τὴν Δαυνίαν καὶ Πευκετίαν
περιέκλειαν εἰς αὐτὴν.

I). Δ α υ ν ί α.

"Ορια. Η μεταξὺ τῶν ποταμῶν Φρέντου καὶ Λυφίδου
χώρα.

Παταμοὶ. Λυφίδος (Ofanto), ὄμέγισος τῆς Ἀπου-
λίας ποταμός. Φρέντος (Fortore), η ὀριστικὴ γραμμὴ τῆς
κατωτέρας Ιταλίας.

Πόλεις. Λουκερία ἡ Νουκερία (Lucera),
ἔκειτο εἰς τὰ ὅρια τῶν Ἰρπίνων, καὶ εἶχε καλὰ ἔρια. Ἀρποὶ,
Αργυρίππα (Arpe, ὅχι μακρὰν ἀπὸ τὴν Foggia), η πόλις
ποτὲ καθέδρα τοῦ βασιλέως Διομήδους, πόλις λαμπρά, κυριεύ-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΘΡΗΣΚΕΙΟΥ

θεῖσα πολλάκις ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους. Εὔρεσκονται ἀχόμη ἀπθενὴ τινα ἵχνη τῆς παλαιᾶς ὑπάρξεώς της. Σε ποὺς (περὶ τὴν Μαρφρεδονίαν) περίγημος ποτέ. Κάμποι Διόμηδος, γνωστὸς τόπος, εἰς τὸν ὅποῖou πλησίου τῆς πολίχνης Κανῶν ἔπαθαν μεγάλην φθορὰν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τὸν Ἀνίβαν. Οὐ ευοισία, εἰς τὰ σύνορα τῆς Λευκανίας, πατρὶς τοῦ ποιητοῦ Ωραίου.

(2). Πευκετία.

Ορια. Ἀπὸ τὸν Αὔφιδον ἕως τὸν Ταραντικὸν κόλπον.
Πόλεις. Οὐέρητον, ἡ μητρόπολις, ἔχαμνεν ἐμπορίαν μὲ ἀψίδα.

3). Μεσσαπία ἡ Καλαβρία.

Όνοματα. Ωνομάζετο καὶ Ἰαπυγία καὶ Σαλεντίνη.

Ορια. Εξηπλόνετο ἀπὸ τὸν Ταραντικὸν κόλπον ἕως τὸ Ιαπύγιον ἀκρωτήριον, καὶ περιεκυλόνετο ἀπὸ τὸν εἰρημένον κόλπον, καὶ τὴν Αδριατικὴν καὶ Ιόνιον θάλασσαν.

Πόλεις. Βρεντέσιον, πόλις μὲ πλατύν καὶ ἀσφαλῆ λιμένα· ἡ συνηθεσάτη καὶ ἀσφαλεσάτη διάβασις εἰς τὴν Ελλάδα. Η πολλῶν ξένων διατριβή, καὶ ἡ ἀκμάζουσα ἐμπορία ἀνέδειχνε τὴν πόλιν πολλὰ ἐπίσημον. Ο Αὔγουστος κατέθετεν εἰς ταύτην τὴν πόλιν τὰς βάσις τῆς μελλούσης κυριότητός του. Τὸ δρόντος (Otranto), περίστεπτος πόλις μὲ ἀγαθὸν λιμένα. Εδῶ πληγίον ἦτο Τεῖχος Ἀθηνᾶς, καὶ Λιμῆν Ἀφροδίτης. Εδῶ ἐνορμίσθη ἡ Αινείας. Εἰς τὴν μετηγεννήν πλευρὰν παρατηροῦμεν τὴν Τάραντα, πατρίδα τοῦ Ἀρχύτου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΣ

πρὸ χρόνων πολλὰ πλουσίαν δημοκρατίαν εἰς εὔφορον χώραν· ἐντεῦθεν ὁ Πύρρος ἔκαψε τοὺς κατὰ τῆς Ρώμης πολέμους του.

Δ'. Αἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν νῆσοι.

α'. Σικελία.

Όνόματα. Η Σικελία ὀνομάζετο ἐκ τῶν παλαιοτάτων κατοίκων της καὶ Σικανία, καὶ διὰ τὸ τριγωνικὸν σχῆμα της Τρινακρία καὶ Τριναρίς.

Θάλασσα. Η κάτω θάλασσα περικυκλόνει ταῦτην νησον, καὶ ἐδῶ ὀνομάζεται Σικελικὸν πέλαγος. Εἰς τὸν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σικελίας πορθμὸν ἦσαν διαβόητοι τὸν παλαιὸν καιρὸν οἱ κινδυνώδεις τόποι Σκύλλα καὶ Χάρυβδις.

Άκρωτήρια. Τρία εἰναι κατ' ἔξοχὴν ἐπίσημα. Πελωρικὸς ἄκρα, πρὸς Βορρᾶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν. Πάχυνος κατ' ἀνατολὰς πρὸς τὴν Ἐλλάδα. Λιλύβαιον πρὸς δυσμὰς, καταντικρὺ τῆς Καρχηδόνος.

Ποταμὸς καὶ λίμνη. Ταυρομένιος, χύνεται κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν πλησίου τῆς πόλεως Ταυρομενίου εἰς τὴν θάλασσαν. Λίμνη Καμαρίνα, πλησίου τῆς ὄμωνύμου πόλεως, ἔχουσα βλαβερὰς ἀναθυμιάσεις.

Βουνά. Αἴτνη, πολλὰ γνώριμον, πυρίπνουν βουνόν, τὸ ὑψηλότατον τῆς Σικελίας, εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς νήσου. Ἔρυξ, εἰς τὴν δυτικὴν, τὸ ὑψηλότερον μετά τὴν Αἴτνην. Ή Ἀφροδίτη εἶχεν ἐδῶ περίφημον ναὸν, ἐκ τοῦ ὄποιού ὀνομάζετο Ἔρυχίνη.

Πόλεις. 1) Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευράν. Μεσσήνη, ἡ πρώτη εἰς τὸν πορθμὸν πόλις, καὶ ἡ πρώτη, τὴν ὄποιαν

έκυρίευσαν οἱ Πρωμαῖοι· ωςομάχετο ἀρχήτερα Ζάγκλη· οἱ Μαμερτῖνοι, τρομερὸν τάγμα ἐλευθεροφρόνων, τὴν ἐκυρίευσαν δὲ λίγον ἀρχήτερό ἀπὸ τὸν πρῶτον Λιβυκὸν πόλεμον, καὶ ἔδωκαν μὲ τοῦτο τὴν ἀφορμὴν εἰς τούτου τὸν πόλεμον. Τὸ Ταυρομένιον (Taormina) εἶχεν ἐξαιρετούσιον καὶ καλὰ μάρμαρα· ὁ αἰγαλίος τῆς ωνομάζετο Κοπρία. Εἰς τὸν τῆς Σικελίας δουλικὸν πόλεμον ἐπολιορκήθη αὐστηρῶς ἡ πόλις αὕτη ἀπὸ τοὺς Πρωμαῖους, σύτερες ἐκλείσαν ἐδὴ τοὺς δούλους. Κατάνη (Catania) ἡ αὐτὴ καὶ Λιτνη, πλουσία, καὶ καλὴ πόλις. Λεοντίνη (Lentini), παλαιὰ καὶ ἵσχυρὰ πόλις, καὶ ἀντίζηλος ποτὲ τῶν Συρακουσῶν, εἰς καρποφορωτάτην χώραν κειμένη. Μέγαρα, ἄλλως "Τύρλα, ὡταύτιος πόλις ἐπίσημος, τῆς ὁποίας τὸ μέλι ἐτιμᾶτο κατὰ πολλά· τὰ γειτονεύοντα ὅρη ὠνομάζουστο 'Τύρλαια· τὰ ἐρείπιά της εύσιγκονται σιμὰ τῆς πόλεως Αὔγουστης. Συρακοῦσαι, ἡ παλαιὰ μητρόπολις τῆς νήσου. Συνίσατο κυρίως ἀπὸ πέντε πόλεις. Νάξος, ὅπου ἦσαν οἱ λιμένες τῆς πόλεως, καὶ τὸ βασίλειον τοῦ Ιέρωνος, τὸ ὅποῖον ἐρεξῆς ἐκατοίκουν οἱ ἐπαρχοὶ τῆς Πόμης· ωνομάζετο δὲ καὶ Ορτυγία. Λαχραδίνη, περιεῖχε τὰ καλὰ οἰκοδομήματα καὶ τὸν υαῖν τοῦ Ολυμπίου Διός. Τύχη, ἥτο τὸ πολυάνθρωπον μέρος. Νεάπολις ἐκτίσθη νέα, καὶ εἶχε τοὺς ὄραιούς ναοὺς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Επιπολαὶ, εἰς τὰ βίρεια μέρη, ἐπάνω εἰς κρημάνου, ἀπρόσβατος ἐξωθεν. Ἐδῶ ἥτο φυλακὴ βασιεῖα, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἔκοπταν πέτρας, καὶ διὰ τοῦτο ωνομάζετο Λατομία. 2) Εἰς τὸν νέτιον αἰγαλόν. Καμαρίνα εἰς ἀκρωτήριον, τὸ ὅποῖον ὀνομάζεται τύρα Σκαραμαίς. Λακράγας, ἵσχυρωτάτη πόλις, ἔκειτο εἰς βουνὸν, καὶ εἰς τὸν ποταμὸν Ακράγαντα, ὃλίγον τε μακράν ἀπὸ τὴν θάλασσαν· ἐδῶ ἐπωλοῦντο ἐξαιρετοὶ ἵπποι χρήσιμοι εἰς τὰς

ιππηλασίας. 3) Εἰς τὰ δύτικά καὶ βόρεια μέρη. Λιλύθαιον (σιμᾶς ής Μαρσέλλας), η δευτέρα τῆς νήσου μητρόπολις εἰς τοὺς χώρους τοῦ Κακέρωνος. Δρέπανον, κτίσμα τῶν Καρχηδονίων· ἐδὴ ἀπέθανεν ὁ Ἀγχίστης. "Ερυξ, εἰς τὸ ὄρώνυμον Βουνίν, φρουρίου ὄχυρόν. Αὐτοῦ σιμᾶ ήτο, η Σέγεσα, ἐπειτα Αἴγεσα, παμπάλας πίλις. Η ανορμός (Palermo), κτίσμα τῶν Φοινίκων, η ἐπισηματάτη πόλις, εἰς τὶς νήσου τὸ μέρος, τὸ ὅπαλον ἔξουσιαζεν οἱ Καρχηδόνιοι· ἐπειτα κατεσάβη Ρύμαϊκὴ ἀποικία. 4) εἰς τὰ μέσα τῆς νήσου. Αγύριον, πατρὸς Διοδίρου τοῦ Σικελιώτου. "Ενυα, πόλις σερεά· ἐδίδε σίτου· ξέρο διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ηερπεφόνης περίφημος, καὶ η καΐσσορα τῆς λατρείας τῆς Δήμητρος· η Θέσις της ήτο χαρτωμένη διὰ τὰς περικυκλώσας αὐτὴν πεδιάδας καὶ χλοερούς ἀγρούς.

Σημείωσις. Η Σικελία ήτο ἔξαιρετος εἰς τὰ γεννήματα, καὶ ἀξιόλογος σιταποθήκη τῆς Ρώμης· ἔτρεφε δὲ καὶ πολλὰ κτήνη· ἐλαλοῦντο ἐδῶ ή Ἑλληνικὴ γλώσσα, καὶ η Καρχηδονικὴ, καὶ η Λατινικὴ· οἱ κάταικοι τῆς ωνομάζοντο ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀδολέσχαι, ηδυπαθεῖς, καὶ λαίμαργοι. Άι Συρακοῦσαι ἐκυρίευαν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νήσου· ἔξουσιαζαν ὅμως καὶ οἱ Καρχηδόνιοι πολλοὺς τόπους· τελευταῖον οἱ Ρωμαῖοι, μετὰ τὸν πρώτον Λιβυκὸν πόλεμον, ὑπέταξαν ὅλην τὴν νήσον.

β'. Σαρδῶν (Σαρδινία) εἰς τὰ δύτικοβόρεια τῆς Σικελίας.

Ἄχρωτήριον. Καραλιτανὸν, πλησίον τοῦ Cagliari.

Ποταμός. Θύρσος, ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν σιμᾶ εἰς τὰ Οὔσελλα.

Πόλεις. Σούλχοι, περίβλεπτος πόλις, αποικία τῶν Καρχηδονίων. Βιώτης, λιμήν. Καλαρίς (Cagliari) μεγάλη πόλις μὲν ἀγαθὸν λιμένα, τώρα καθέστρα τῆς νῆσου. Σκάρχαπος. Όλβια, λιμήν γνωστὸς εἰς τὸν βόρειον αἰγαλόν. Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς τὴν ἐχάλασε. Οὐαλετία. Λῆσα, εἶχεν ἐξαίρετα λουτρά. Νόρα, παλαιοτάτη πόλις.

Σημείωσις. Η Σαρδὼν ἔκατηγορεῖτο ὡς νοσώδη ἔχουσα ἀέρα. ^{ΠΑΡΑΠΟΛΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΣΟΛΗΣ} Ήτο σύμως εὔφορος καὶ μεταλλοῦχος· ή θάλασσά της ἔδιστη πορφύρας κογχύλια. Οἱ Καρχηδόνιοι ἐξουσιάζαντέονταν τὰ παραθαλάσσια. Μετὰ τὸν πρῶτον Λιβυκὸν πόλεμον ἐξουσιάσαν ὅλην τὴν νῆσον οἱ Ῥωμαῖοι· οἱ κάτοικοι περιεγράφουντο ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους ὡς πολλὰ μωροὶ καὶ ἄπιστοι.

γ'. Κύρνος ἢ Κορσική.

Όνοματα. Οἱ Ῥωμαῖοι ὠνέμαζαν Κορσικὴν τὴν Κύρνον.

Κάτοικοι. Φωκαῖς, Λίγυες, Ισπανοὶ, Ῥωμαῖοι ἐξουσιάσαν τὴν νῆσον ταύτην ἐκ διαδοχῆς.

Βουνά. Χρυσοῦν ὄρος, διαπερῶν ὅλην τὴν νῆσον ἐκ Βορρᾶ πρὸς μεσημβρίαν.

Ποταμός. Τανάλας, ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς νῆσου. Ρέτανος, εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευράν.

Πόλεις. Μαριανὴ εἰς τὸ σόμα τοῦ ποταμοῦ Τάνόλα, Ῥωμαίων ἀποικία, ἡ καλητέρα πόλις τῆς νῆσου. Ἀλερία, καὶ αὐτὴ καλὴ, ισαμένη εἰς τὸ σόμα τοῦ Ροτάνου.

Σημείωσις. Ἀπὸ τὴν Κορσικὴν τίποτ' ἄλλο δὲν ἐλάχισταν οἱ Ῥωμαῖοι, εἰμὶ κηρίου καὶ μέλι· οἱ ἐγκάτοικοι Κόρσαι ἐδιαβάλλοντο ὡς μωροὶ καὶ κακοῦργοι.

δ'. Μικραὶ νῆσοι πληγσίου τῆς Ἰταλίας.

Εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. Νῆσος Διομήδους, ἀντικρὺ τῆς Ἀπουλίας, ήσαν πέντε. Μόνου ή μεγαλητέρα Τρίμητος ἔχατοικεῖτο· ἐδῶ ἀπέθανεν ἐξόριος Γουλία ή ἐγγόνη τοῦ Αὐγούσου. Εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. **Πλανασία (Pianosa)**, εἰς τὸν αἰγαλὸν τῆς Τοσκάνας, εἶχε πολλᾶ ὄργανα ταῦν. Ἐξωρίθη εἰς αὐτὴν Ἀγρίππας ὁ ἐγγενός τοῦ Αὐγούσου. Ἰλόα, ή Ἰλύα, ἔπειτα Αἰθαλία ("Ἐλβα"), ἐκ παλαιοτάτων χρόνων περίφημος διὰ τὰς σιδηρώρυγχιας της. Ποντία, ἀντικρὺ τῆς Λατίνης, πρὸς τὰ νοτιοανατολικά. Ὁ Αὐτοκράτωρ Τιβέριος ἐξώριτεν ἐδῶ τὸν ἐγγόνον του Νέρωνα, καὶ τὸν Καλίγουλαν καὶ τὴν ἀδελφήν του. **Πανδαταρία (Ventotieno)**, πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ τῆς Ποντίας, ητο ή ἐξορία τῆς Ιουλίας, Θυγατρὸς τοῦ Αὐγούσου· ἐδῶ ἀπέθανε καὶ ή γυνὴ τοῦ Νέρωνος Ὁχταυία. Χοιράδες ή Καπρέας ἀντικρὺ τοῦ Συσυρρέοντος, εἰς τὴν βόρειον ἄκραν τοῦ Νεαπολιτικοῦ κόλπου· χαρίεσσα νῆσος, περικυκλωμένη ἀπὸ βουνών. Ἐδῶ διέτριψε καθηρίσπαθῶν ὁ Τιβέριος τοὺς ἐπτὰ τελευταίους ἐνιαυτοὺς τῆς ζωῆς του. Σειρηνοῦσσας, τρεῖς σκόπελοι πρὸς τὰ νότια τῶν Χοιράδων, ὅπου κατὰ τὸν μῆθον διέτριβαν αἱ Σειρῆνες· λέγονται τώρα Λικόσα, ἄγ. Πέτρος, Γκλέττα.

ε'. Μικραὶ νῆσοι σιμὰ τῆς Σικελίας.

Νῆσος Λιούλου, ή Ἡφαισιάδες, ή τῶν Λεπαρχίων· ἐκ τούτων αἱ ἀξιολογώτεραι ήσαν ἐπτά. Λεπάρα, ή μεγαλη-

τέρα, εἶχε καλοὺς λιμένας· οἱ κάτοικοί της ἦσαν πειραταί. Κόπσουρα, ἀντικρὺ τοῦ ἀκρωτηρίου Λελυθίου. Αἰγίασσος, ἡ Αἰγάδες ἦσαν τρεῖς. Ἐδὴ ἐτελείωσαν οἱ Ῥωμαῖοι διὰ ναυμαχίας τὸν πρώτον Λιβύκον πόλεμον. Μελίτη (Μάλτα), εἶχε καλοὺς λιμένας καὶ μαλλία, πολλοὺς ὄφαντας, καὶ περίφημον ναὸν τῆς "Ησας· από" ἐδὴ ἐλάχισταν οἱ Ῥωμαῖοι τὰ μεκρὰ σκυλάκια, μελιταῖς κυνίδια ὠμακάριμενα.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Oρία. Πρὸς ἀνατολὰς, ὁ Οὐίσουλας· πρὸς Βορρᾶν, ἡ Βαλτικὴ θάλασσα· πρὸς δυτικὰς, ὁ Ρήνος· πρὸς μεσημβρίαν, ὁ Λαυρίδιος. Εἰτὲ τούτων τῶν ὅρίων εὑρίσκετο ἡ μεγάλη Γερμανία, ἡ πέραν τοῦ Ρήνου (Transrhenata) καὶ Βαρδύρα ὀνομάζομένη ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους εἰς διαφορὰν τῆς ἐντὸς τοῦ Ρήνου (Cisrhenata) καὶ δευτέρας Γερμανίας· ἀλλὰ παρεκτὸς τούτων τῶν ὅρίων εξηπλόνουτο τὰ Γερμανικὰ ἔβυτη, ἐπὶ τῶν μεσημβριῶν μερῶν τῆς παλαιᾶς Πολωνίας, καὶ κατὰ μῆκος τοῦ Οὐίσουλα.

Ποταμοί. Ἐκ Βορρᾶς πρὸς δυτικὰς, καὶ ἐντεῦθεν πρὸς ἀνατολὰς ἥσαν εἰς τὴν Γερμανίαν οἱ ἐφεξῆς ποταμοί. Δανούσιος, ἀπὸ τὴν Ἀξιόπολιν τῆς Μοισίας ἕως τῶν ἐκβολῶν του ὥνομάζετο Ἰσιός, πηγάζει ἀπὸ τὸ ὄφος Ἀβενόσαν, τὴν στήμερον μαύρου δάκος (Schwarzwalde). Ρήνος. Νίκαρος (Nekkar), ἐγινόσθη εἰς τοὺς χρόνους τῆς Κιωνιστίνης. Μοίνος (Main), πρὸς πολλοὺς γνωσές. Λουπίας (Lippe), ἐχύνετο εἰς τὸν κάτω Ρήνον. Ο Τιβέριος ἔκαμψ χαιμερινὸν σρατόπεδον εἰς αὐτόν· δέχεται τὸν Ἀλισσον (Alme). Ἀμασίας (Ems), ἐγνωσίσθη ἐκ τῆς

ἐκσρατείας τοῦ Δρούσου. Οὐέσενγις (Weser). "Άλβις (Elbe). Α'π' ὅλως τοὺς Ρωμαίους ἐπέρασε τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰς τὴν Γερμανίαν μόνος Δομίτιος ὁ Ἀχγυνοβάρβος. Σάλας. Σύν-
60ς (Warnow ἢ Spree), ἵστος εἶναι ὁ "Οὐέρ αὐτός. ἀλλ' οὗτος συνημένερον ὄνομαζεται Βιαδός, καὶ ἦτο ἔλιγον γυνωσὸς εἰς τοὺς παλαιούς. Οὐίζολας, ἢ Βίζολας (Weichsel).

Βουνά. Ταῦνος, ἐκτείνεται διὰ τοῦ Φραγκφορτίου εἰς τὸ Μάιζ, ὄνοματον οἵση. Ὁ Δροῦσος ἐκτιτεν ἐπάνω του φρού-
ριον. Ρχικόν (Siebengebirge), καταυτικὸν τῆς Βόννας. Με-
λίδοκος (Harz). Λσκιβούργιος, τὸ μεταξὺ Σιλησίας καὶ Βοημίας
Βουνό. Σουσέττιον, περικυκλόνει τὴν Βοημίαν ἐκ δυσμῶν πρὸς
μεσημβρίαν. Εἱρκύνια ὄρη, περιελάμβαναν κατὰ τὰς ἐδέας τῶν
παλαιῶν ὄλην τὴν μεγάλην περιάν τῶν ὄρεών, τὰ ὅποια ἀρ-
χίζουν ἀπὸ τὸν Πήνον, καὶ χωροῦνται διὰ τοῦ Θυριγγίου δά-
σους, Φιχτεμβέργου, ἀποτελοῦν τὰ Καρπάθια ἐπέκεινα τῆς
Οὐγγαρίας. ἀλλ' ἀκριβέστερον εἴξεταξίμενα ἔχουν καθὲν ἐξ αὐ-
τῶν ἴδιαιτερόν τι ὄνομα. Άρνόβα τὸ παρὰ τὸν Πήνον βουνόν
ἀπὸ τὸν Μοίνον ἕως τὸν Λουπίαν. ἔφθανε δὲ καὶ περαιτέρῳ
πρὸς μεσημβρίαν ἕως τῶν πηγῶν τοῦ Δανουβίου.

Δάση. Μαρκιανὴ Σιλβα (Schwarzwald), μεταξὺ
τῶν πηγῶν τοῦ Δανουβίου καὶ τοῦ Μοίνου. Τευτοβούργια Σιλ-
βα, περὶ τὸ παλαιὸν Τευτοβούργιον εἰς τὸν Λουπίαν. Βακηνία
Σιλβα, εἰς τοὺς μέσους χρόνους ὄνομασθεῖσα. Βουχονία, με-
ταξὺ Θυριγγίου, "Εσσης καὶ Βεττερωνίας. Λούνα Σιλβα εἰς τὴν
Μοραυίαν, εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ποταμοῦ Μάρου (March).
Γαβρέτα Σιλβα, εἰς τὴν σήμερον ὄνομαζομένην Φραγκίαν
(Franken).

Λαοὶ καὶ πόλεις καὶ τόποι. Φρίσιαι εἰς τὴν ση-
μερινὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Φρεισλανδίαν τῆς βορείου Όλ-

λανδίας. Εἰς αὐτοὺς εὑρίσκουτο "Ἐλευσον Πασέλλου (Fliedorp), παρά τινα μέγαν κόλπου. Κορβυλονίς Μονούμέντον (Gröningen). Οἱ Μάρτιαι ἑκατοίκουν, ἀπὸ τοῦ Ρήνου ἀρχόμενοι, τὴν Βεσφαλίαν καὶ εἰς τὰς δύω ὅχθας τοῦ Λουπίου: ήγιώθησαν μετὰ τῶν Βρουκτέρων μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Δρούσου. Ὁ Γερμανικὸς ἐκρήμνισε τὸν τῆς Θεᾶς Ταμφάνας ναὸν των. Βρουκτέρων προγόνων δινατὸν καὶ ἄγριον ἔθνος, ἑκατοίκουν τὰ βόρεια τῆς Βεσφαλίας ἕως πλησίου τοῦ Λουπίου. ὁ Ἀμασίας ποταμὸς τοὺς ἐδαιρεῖ εἰς μεγαλητέρους καὶ μικρότερους· εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν ἑκατοίκουν οἱ μεγαλήγεροι· Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης ἑκατονταετηρίδος ἐπαθαν μεγάλην ταπείνωσιν ἀπὸ τὰ γειτονεύοντα Γερμανινὰ ἔθνη· ἀνεφάνησαν δημος εἰς τοὺς μεταγενεζέρους χρόνους εἰς τὴν μετὰ τῶν Φράγκων συμμαχίαν. Σούγαμβροι, μέγας ἔθνος, τὸ ὅποιον ἐκυρίευσε τὴν χώραν τῶν Τευκτύρων καὶ Οὔσιπιων εἰς τὰς ὅχθας τοῦ Ρήνου. Οἱ Ψωμαῖοι τοὺς ἐπολέμησαν, καὶ ἐπειτα τοὺς ὑπεδούλωσαν καὶ τοὺς πλείσους διέσπειραν ἐπέκεινα τοῦ Ρήνου. Μέρος αὐτῶν ἔμεινεν εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ εὑρίσκετο ἐπειτα σιμάτῶν Βρουκτέρων. Εἰς αὐτοὺς ἦπαν Λιππστάτ (Lippstadt), Λίλισον (Lisborn), ὀχυρὸν φρούριον κτισθὲν ἀπὸ τὸν Δρούσον. Ἀλλο "Αλισον ἔκειτο παρὰ τὸν Ρήνον εἰς τὸ σόμα τοῦ Λουπίου. Χάττοι, ἐπὶ Καϊσαρος συχνάκις Σοῆβοι, ἑκατοίκουν "Εσσην, Θυρίγγην, Βετερανίαν, παρὰ τὸν Λάνον καὶ Ρήνον. Εἰς αὐτοὺς εὑρίσκετο Μάρττιον (Marburg)· ἐκ τῆς ὅποιας μέρος τοῦ ἔθνους ὠνομάζοντο Ματτιακοί. "Αικουας Ματτιακαὶ (Wishbaden). Κας ἐλιον Χάττων (Cassel). Χηροῦσκοι, δινατὶν ἔθνος εἰς τὰς σημερινὰς χώρας τοῦ Βραουνσβεργίου, Μαγδεβούργου, Ἀλβεζατίου, καὶ Θυρίγγης. Εἰς τὴν χώραν τούτων ἔκειντο Τρόπαια Δρούσου,

Π' υδις αὐτούς Κάμπος, ὅπου ἔκαμεν ὁ Γερμανικὸς ἐπίσημον νόκην κατὰ τοῦ Ἐρμάννου. Οἱ μεταξὺ "Αλβίος καὶ Οὐίζουλα λαοὶ ὠνομάζουσι μὲ καθολικὸν ὄνομα Σοήβοι· εἰς αὐτοὺς μετὰ καὶ ἄλλων αἰγάκουσιν οἱ Κίμβροι· ἐκατοίκουν οὗτοι τὴν Κιμβρικὴν Χερσόνησον, ἥ τὰ σημερινὰ δουκάτα Σλεσβίγιον καὶ Όλξεϊον. Οἱ Εἰδερος τοὺς ἔχωριζεν ἀπὸ τοὺς Σάξωνας. Η ἄκρα τῆς Χαρσονήσου ὠνομάζετο Κάρπατος (Jütland). Τεύτονες, ἐκάθηντο εἰς τὰς Δανικὰς Νήσους. Οἱ Δούγγοβάρδοι ἐκατοίκουν κατ' αρχὰς τὴν σημερινὴν Ἀλτμαρίαν, αἷλλ' εὖθύς αξηπλώθησαν περαιτέρω. Οἱ Σέμνωνες, οἵ αρχαιότατοι, καὶ εύγενέστατοι, καὶ ισχυρώτατοι ἀπὸ τοὺς Σοήβους, ἐξουσιάζαν τὴν Μαρκίαν, μέρος τῆς Πομμερανίας, καὶ τῆς Λαυσιτίας. Ρύγιοι τῆς Πομμερανίας, εἰς τοὺς αἰγαλούς τῆς ἀνατολικῆς Θαλάσσης, πλησίον γένεται εἰς τὴν ηγεμονίαν τῶν Ρωμαϊκῶν αὐτοκρατορίων. Ρύγιον, εἰς τὸν "Οδερ πλησίον τοῦ Καμίνου, ἥτο γένεται μητρόπολις των· οἱ "Ρύγιοι γένεται εἰς τοὺς Γότθους. Γότθοι, Γότθονες, Γύρτονες, εἰς τὸ δόμα τοῦ Οὐίζουλα, καὶ εἰς τὴν ηγεμονίαν του· ἥτο ποτὲ ὁ ἐνδοξότατος ἀπὸ τοὺς Γερμανικοὺς λαούς. Εξηπλώθησαν ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν Πολωνίαν, καὶ Τρανσυλβανίαν ἕως τοῦ Δανουβίου καὶ τελευταῖον εἰσεχώρησαν εἰς τὴν "Ρωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν· Μέρος αὐτῶν, οἱ Βισιγότθοι, ὑπέταξαν τὴν "Ιππανίαν καὶ τοῦ μεσημβρινᾶς τῆς Γαλλίας μέρη· ἄλλο δὲ, οἱ "Οσιγότθοι, ἐκυρίευσαν τὴν Ιταλίαν. Βάνδαλοι θὲν ἥτο χωρισόν τι ἔθνος, ἄλλας πολλοὶ σύμμαχοι λαοὶ ἔφεραν εἰς τὴν ἐκσρατείαν των τὸ κοινὸν τοῦτο ὄνομα. Εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γερμανίαν ἐκατοίκουν οἱ Μαρκομάννοι· εἶχαν ποτὲ τὰς κατοικίας των μεταξὺ "Ρήνου καὶ Δανουβίου· ὁ βασιλεὺς τοῦ Μαροβούδου τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ Βουλγαρικόν (εἰς τὴν Βοημίαν), ὅπου ἐγνώσθη εἰς τοὺς "Ρω-

μαίους ή καθέδρα του Μαρόβονδου (Budweis). Οι Βοημοί ἐκατοίκουν ποτὲ τὴν χώραν τῶν Βοϊων· ἐκ τούτου προήλθε τὸνοιαι Βοϊοβῆμοι, τὸ ὅποιον μετεδίθη καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Μαρκομάνους. Οἱ Ἀλευανοί ἐφάνησαν κατὰ τὴν τρίτην ἐκατονταστηρίδα. Ἐκατοίκουν τὴν σημερινὴν Σαξίαν, Φραγκίαν καὶ περὶ τὸν Ρήγον ἕως τὸ σύρα τοῦ Μοίνου. Μέρος αὐτῶν ήσαν οἱ Σοχθοί, ἀπὸ τοὺς ὅποιους ἐγεννήθη τὸ σημερινὸν ὄνομα Δεσμοί· καὶ φαίνεται ὅτι καὶ ὅλιγον ἀπὸ μικροὺς κατατείλημένους καὶ διωγμένους Γερμανικοὺς λαοὺς ἐσυνάζονται εἰς τὰ σύνορα τῶν Ρωμαίων. Πόλεις αὐτῶν ήσαν. Αραὶ Φλαύϊαι (Rothweil). Λύρηλία Ἀκουητία (Baden). Ταρίσδουνον (Freiburg εἰς τὸ Breisgau). Ερμουδοῦρον μεταξὺ Σάλα, "Αλβιος καὶ Δανουβίου, εἰς τὰς σημερινὰς χώρας Ἀνάλτ, Μεισνέρ, Κοβούργη, Βαμβέργη, ἕως Νορδίγγης καὶ Δυγκεσπύλ· εἰς τούτους ἀνήκει καὶ τὸ Αλχίμονον (Eichstädt). Οἱ Κουάδοι ἐκατοίκουν ὅπισθεν τῶν Μαρκομάνων παρὰ τὸν Δανουβίον τὴν σημερινὴν Βοημίαν, Μοραύχην καὶ Αυστρίαν εἰς τὴν βόρειον ὄχθην τοῦ Δανουβίου, ὅπου ἔκειντο αἱ πόλεις Μεσσόσλαύιον (Meissau), Κελεριαντία (Brumau τῆς Μοραύχας), Ἐθουρον (Ollmütz). Ροβόδουνον (Brünn). Η βασιλεία τῶν Ούαννίκων ἦτο ποτὲ μεταξὺ τούτων πολλὰ ἵσχυρά· ἐξηπλώθησαν ὅμως ἐπειτα πολύ. Ἐπέκεινα τῆς Θαλάσσης, ἥ εἰς τὴν ἐπέκεινα τῆς θαλάσσης Γερμανίαν εἶναι ἡ Σκανδιναվία, τὴν σήμερον Σουηκία. Οἱ παλαιοὶ τὴν ἐνόμιζαν μεγάλην νῆσον. Ἀπὸ τὴν Κιμβρικὴν χερσόνησου καὶ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἔχώριζε ταύτην τὴν χώραν ὁ κόλπος Κοδάνος (εἰς Σουνδόν καὶ αἱ δύοις Βέχται) καὶ ὁ Λάγιος (Καττεγάτ). Μακρήτερα πρὸς Βορρᾶν ἦτο καὶ ἄλλη χώρα Νήριγος ὄνομαζούσην, τὴν σήμερον Νορβηγία, τὴν